

פג:

תורה אור

[illegible]

פֶּרֶט זוֹ שְׂפָחוּלָתָא וְעוֹסְדָתָא מִימָה יוֹסֵי גִגְלִי פִטוֹר שְׁלָא אִכְל אִכְל אִלָּא עַד כִּרְחִיךְ בְּמַחְמַח לֹא כִזְרִיו הֵבֵא בְּתַרמוּמָה שְׁלָא הוֹשֵׁרָה אֶזְרָא וְנִילוֹשָׁה הִיא (חולין ד' קא. וסס) גְּבִי קִדֵּשׁ וְקִרְא דְּפִטֵּר בְּתַחְמוּלָּתָא בְּשִׁטְמוֹתָא חֲתֻלָּה וְיִחְפִּין מֵינִיהּ וְנִמְלָא דְּלִין אִסּוּר חַל עַל אִסּוּר וְתַנְחָא דְּלִיה אִסּוּר חַל עַל אִסּוּר יֵאמֵר דְּשִׁמְיָי הָסֵס דְּגִלִּי קִרְא וְיִן שִׁמְשֵׁם בְּפִרְקָא כָּל הַבֶּשֶׂר וְסֵס ד' קִי: וְסֵס: **וּטְבוֹל** יוֹם שְׁשִׁימֵשׁ גִּבְלָא וְיִחְפִּין מִיִּסּוּר לֹא שִׁמְשֵׁם גִּבְלָא וְטְבוֹל יוֹם זָכָא שִׁמְשֵׁם וְטֵוֶהר מַכְלָל שְׁהוּ טַמֵּא דְּנִפְקָא לִי מִחוּסְרָא כְּפוּרִים בְּסַמְךָן מַדְמִיכִי וְטֵוֶהרָה מַכְלָל שְׁהוּ טַמֵּא וְיִחְפִּין הִ"ר חִיִּים דְּגִבִּי דְּנִיבִי יוֹמָא אִיכָא לְמִידֵּשׁ וְטֵוֶהר טַהֵר יוֹמָא דְּדִרְשִׁין בְּרִכּוֹת (ד' ג.) אִכְל וְטֵוֶהרָה שְׁלָא שְׁיָן לְמַדֵּרָא (הס) וְאֵע"ג דְּפִרְקָא הֶעֱרַל בְּיִמְחוֹר ד' עד: דְּרִשְׁנִין וְטֵוֶהרָה) לְטַבּוֹל יוֹם הֵיאָה מִחוּסְרָא כְּפִרָּה הִיא וְע"י מַכְלָל שְׁהוּ טַמֵּא לֹא אִמִּי מֵינִיהּ טְבוֹל יוֹם אֲגִידָא מִיּוֹ קִשָּׁה אִיכָא קִרְא אֲחֵרִינָא בְּקִדְשִׁים לֹא אִיכָא עַד גּוֹר' דְּמוֹקְמִין בְּפ' הֶעֱרַל (סס) בּוֹז בְּעַל שְׁמִי רִחוּת לְזֹאוּ בִּרְקִירָה הוּא וְעִנְיִן תְּרומָה וְיִחְפִּין מַכְלָל שְׁהוּ טַמֵּא וְיִ"ל דְּרִבִּי יִסְמָא דִּירְשָׁה אִכְל טְבוֹל יוֹם מְקִרָא אֲחֵרִינָא כְּפִרָּה לֵה כְּתִנָּה דְּפִלְגִי הָסֵס אֲתִנָּה דְּרִבִּי נִבִּי שְׁמַעְלָא דְּמוֹקִי יִזִּיה הָסֵס בּוֹז רַבִּי שְׁלֵשׁ רִחוּתִי אִיכָא קִשָּׁה דְּגִבִּי נִגְעִיָה כְּפִיר (יִקְרָא י"א) וְטַמֵּא עַד הָעֶרֶב וְטֵוֶהר וְאִרְךָ לִזְמַר דֹּאִי לֹא קִרְא דְּרִבִּי יִסְמָא דִּירְשָׁה טְבוֹל יוֹם וְחֵלָא יִחְלָלָה לֹא אִכְל דְּרִשְׁנִין מִחוּסְרָא כְּפִרָּה וְטֵוֶהרָה מַכְלָל שְׁהוּ טַמֵּא וְחֵלָא טְבוֹל יוֹם מִטְעֵהר מַכְלָל שְׁהוּ טַמֵּא שְׁמוֹס קְדִישָׁא טוֹמַאחִיָּה אִכְל מִיּוֹן דֹּאֲשַׁכְתָּן קִרְא כְּבִידָא לְטַבּוֹל יוֹם אֵע"ג דְּקִלְשָׁא טוֹמַאחִיָּה מִן דְּרִשְׁנִין מֵינִיהּ שְׁפִיר מִחוּסְרָא כְּפוּרִים וְאִ"ת בְּפִרְקָא שְׁלֵשָׁה מֵינִין (מִיד ד' מ.ה. וסס) וְכִפִּיר' (דְּבִרְכּוֹת) (ד' טו) דְּדִרְשִׁין טַמֵּא וְטֵוֶהר לְרִכּוֹת טְבוֹל יוֹם עוֹד טוֹמַאחִו כֹּה לְרִכּוֹת מִחוּסְרָא כְּפוּרִים

גבי נכנס למקדש חִפּוּק ליה מוֹטֵרֶה
מקדש מהן דרשׁה ואשׁר? דהוי כְּטֵמֵא
למח לִי טֵמֵא ויהי לרְצוֹת טְבוּל וְיִשׁוּ
מחוסר כפורים מוֹטֵרֶה מְלַל שׁוֹא
דמי לעֲבוֹדֵה דכּוֹחֵה כְּבִידֵא ואין לְמַר
יוֹם דְּשִׁמְשָׁא מְמִילָא עֲרַבָּא דִּלִּי הוּא
לִרְמֵ"ת לְעֵלְוִין כִּילָת מִקְדָּשׁ לֵא הוּא דִּרְ
מִיִּי אִשְׁרִי שִׁמְעָא וְלֵא יִתְסַבֵּא וְגו' דְּמִיִּי
מִשְׁעָה כְּנוֹן טְבוּל וְיִשׁוּ לֵא הוּא בְּכֵרֵת
יוֹם מִקְרָא דִר' סִימָא קְשָׁה קָתָה הֵא
אַחֵל לֵן מחוסר כפורים אִי לֵאז דִּלְשׁ
וְסֵס) וְלֵא שְׁפַחֵה וְכִרְמִית וְמִיִּהָ קֵת
דִּקְוִן לֵלָה מִשְׁכַּח לִירְטוֹת לֵא מִשְׁכַּח
וְיִרְלִיָּה חִיזוֹ חִיזוֹ מְחִירוֹהָ. הַקְּשָׁה
גְּבִי וְלֵא מִן בְּמִיתָה קָמִי טְבוּ
נִכְנָן לִקְנוֹן חִיזוֹ מִשְׁמֵשׁ מִדְּכִשְׁמִי
גִּישׁ דְּחִילוֹל חִילוֹל וְכֵן טְבוּל וְיִשׁוּ מִשְׁמֵשׁ
גּוֹשֶׁה מְחִירוֹהָ יִלְפֵא לֵא מִמְעֻטִּין וְ
וְגו' וְכֵן מִחַד קִרָּא עֲפָקִי דְּכִי כְּתִי
וְכֵן חִימָה יִכְיִי מִחְסוֹר כְּכִי
לֵלָה פְּסִיל מְחִירוֹהָ לֵא הוּא בְּמִיתָה כִּי
כֹל דִּלְקִירִי טֵמֵא סְבִירָא הוּא דְּכִרְמִינֵן
וְהֵא מִיתָה כְּכִי כְּבִידֵא גְּבִי מִחְסוֹר כִּי
דִּרְשִׁינֵן מִינִי אִין גְּבִידֵס עֲלִיָּהָ וְ
קְשָׁה לֵאז דְּלִמַר דִּלִּין מְכֻסִּים כְּפִי
מְשׁוֹם אִמְרָא מִדְּכִשְׁמִי מִחְסוֹר גְּבִידֵס

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

לי ורבנן בטמא שאכל קדש טמא דר' טימאכו והשתא תיקשי להו תרומה תתב לו חבירו (ט' וס"ד) דמשכחת לה אמר התם בגמרא" ובפרק גיד הנשה

לִימָא מִר בְּמִיחָה דְּכִסִּי. בְּתַרְיֵהּ וּמִתּוֹ בּוּ כִי יִתְלַוְהוּ וּכְל זֶר לֹא יִחֲבֹל קַדְשָׁא וְכַל פְּרַשְׁתָּא בְּתַרְיֵהּ קִלִּי דְּכִסִּי וְיִקְרָא (כ) וְכֹא שְׁמֵשׁ וְטִיר וְאַחֵר יִחֲבֹל מִן הַקְּדָשִׁים שְׂאִין כְּפִרְתּוֹ מַעֲבַתּוֹ וְהִלְיִי קְדָשִׁים זֶר אֲחִיל עַד שְׂרִיבָה: פְּסֻכָּה: פְּסֻכִּין. בִּין מִתּוֹ בּוּ וְכִי כָל זֶר וּמַשְׁמַע דְּלֹא כִסִּי מִיחָה אֲלֵן לְגַבֵּי הַנֵּיט וּמִשּׁוֹם טוּמְאַה: וְיִטְרוּ.

וידברו מלעבוד: **גוף טמא מקוֹשֶׁה בְּרִיכִים.** טמא ששימש וטמא שחלל וברומה ששים פסולי הגוף ושינים פסולי טומאה יש להם הימור במקוה וחללו בלשון רבים: **שכן קדש.** טמא ששימש ועסק בקדשים ויבותר קדש ושינים בפנים מע שאין קדש בתרומה: **ותורם אוֹסֶם אֶכְנֶס וגו'.** והיתה כהן כהונה משמע שעל ידי גבדים היה הכהן: **מלל שיהי טמא.** קודם כפרה: **כן נכר.** כהן מומר לעבודה כוכבים^(ט) שהוא ערל לנ ונתכרך מעשיו ללבוש שנשמים: ועל

קדושים יהיו לאלהיהם ולא
מוינורו תניוה ענין לטבול יום
לן במיתה אף כאן במיתה:
יוחנן ומטו בה משמיה דרבי
גריהם עליהם כהונתם עליהם
ו זרים ¹⁷ ואמר מר זר ששימש
אמר קרא ¹⁸ וכפר עליה הכהן
מר טמא ששימש במיתה:
אל אהל מועד ירחצו מים
ול תשת וגו': ופרועי ראש
בתיב בתריה ¹² ויין לא ישתו
יתה אף פרועי ראש במיתה:
רב חסדא דבר זה מתורת
ולמדנו ¹³ כל בן נכר ערל לב
וערל

לא הוה מחשבין ליה בטמא לענין
לענין עבודה ומיהו קשה תרי קראי
ל יום מקרא יתירא נפקא לן שפיר
ל יום בדידיא אלא מבייא דקרא ואל
משום דמחוקר מנשה ולא בטובל
טומאתו דו לרבות טבול יום וגראה
דמא דטומאת מקדש כתיב (מגדני יט)
דמא דמנשה אכל נהטא דלא מחוקר
מחוקר כפורים אי לאו דמחוקר טבול
ירמס טבול יום לא אחי מנייה הא לא
ירמס בדידיא וכה"ל בפ"ב דיבמות (ד'
ב) בהדיא ולא לכחוש טמא יום לומר
דמחוקר דרמס פ"ב דוחמס (ד' ח.)
וס' שאכל בתרומה יום בניהיה ועליה
הוא הדין אי נמי הי' דיממעט
דאין לתעט דמכריב בו לשהי' אהני
דמכריב בו ולענין טמא שרימס דהאי
טעם דלא תשיב ליה משום דטמא
זג ולא יסאו עליו טמא ומתו בו כי
תרומה יומא דפסול בתרומה בניהיה
יון דמחיל עבודה כדנפקא לן מיוזרו
זבוי'. הקשה ר"י יעקב דאורלייט'
דמנשה פשיה דקרא וקרא דומרת
יון מכנסים דלא כתיב החם ומיהו
ס' מפרשים דמיתה דמכריב אחמכס
דפרישת לעיל ס' מחוקר הגרמיטא;
וכל

פרט לזו שמחוללת ועומדת: וזר שאכל את התרומה: אמר רב זר שאכל את התרומה לוקה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב לימא מר במיתה דכתיב: וכל זור לא יאכל קדש ^א אני ה' מקדשם הפסיק הענין מייתיב ואלו הן שבמיתה זר האוכל את התרומה מתנאה אדרב קרית ^ב לרב נתנא הוא ופליג: וזר ששימש דכתיב: והזר הקרב יומת: וטמא ששימש כרבקא מיניה רב חייא בר אבין מרב יוסף מניין לטמא ששימש שהוא במיתה דכתיב: ודבר אל אהרן ואל בניו ויגורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם ה' ויליף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה ויילף חילול חילול מנותר מה להלן כרת אף כאן כרת מן המסתברא מתרומה הוה ליה למילף שכן גוף טמא מקוה ברבים אדרבה מנותר ה"ל למילף שכן קדש פנים פגול נותר חילול דברים מחילול דברים ערף: מכל יום ששימש: מנל ^ג דתניא ר' סימאי אומר

רמז למבול יום שאם עבד חילול מגיין ת"ח
 יחללו אם אינו ענין למטא ששימש דנפקא ל
 ששימש וילף חילול חילול מתרומה מה
 ומחוסר בגדים מנל אמר רבי אבהו אמר
 אאלעזר בר' שמעון יתגרת אותם אבנט בזמן
 אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם והו
 בצימיה: ומחוסר כפרה מנל אמר רבי הונא
 וטורה מכלל שהיא מטמא ומטמא ואמ
 וישלא רחוק ידים ורגלים מנל דכתיב כבא
 ולא ימות: ושתי' יין דכתיב יין ושכר
 דכתיב ראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו
 איתקש פרוע ראש לשתי' יין מה שתי' יין
 אבל ערל אונן יושב באזהרה ערל מנל א
 משה רבינו לא למדנו עד שבא יחזקאל בן ב

מכלל שהיא טמאה וי"ל כדפרשית משום דקלישא טומא
נגזר אפילו קדש היינו משום דלשכחן טבול יום דהוי כט
ודו טומאתו יו לרבות מחוסר כפורים ממחר דרשין
והו"ל זכאי דוחק לומר משום דגבי נכנס למקדש לא כמי
זכאי לא אלא חד רבייה ויהי עובד מחוסר כפורים
יהיה למימר איפכא טמא יהיה לרבות מחוסר כפורים
מן מחוסר כפורים ומוטריה מכלל שהיא טמאה משום
בבדא בטומאת מת ולקן כרין גמי טפי קרא לרבות טבול
וי דפרשית דמוטריה מכלל שהיא טמאה לא הו"ל מנר
קרא לטבול יום וי"ל דה"ק אי טבול רחמנא מחוסר
דלא ילאי נחית ליתכוד רחמנא טבול יום ומחוסר
: **רמב"א** דאבוי יום בו, הוה מצי למיפק מיצניא מיוצב
הר"ר חיים פליג דטבול יום יליף מתמורה אס כן טבול
שאל תמורה ואלו טבול יום שאל תמורה לא קמי וס
ולא בנעול ואלו בי ולא בטבול יום ומיהו טמא
מיחיה לא יתכן כלל לענין תמורה ממעטין טבול יום משום
לעלך נראה דה"ה טבול יום שאל תמורה במיתה וס
בפרשת אמור אל דההיא ונא דאשם וספר וגו' והדר
ששים במיתה מדקרי' טמא וטמא יליף חילול וס
ש' ב"ב דבוצים (ד' י' טס) דפליג בתרומה וכו' וי"ל
דומה דהוי במיתה אפי' דטבור לתרומה: **אין** בגידיה ע
ש' ואתה תזוה ומירך דההוא מיתה אמכנסים במי
במכות פליס אינטיך לשאר גבדים ומיניה לא הו
ביומא (ד' ה' טס) מוחא הדבר דו"י' מופקע עני ראשון
לא רחוק דים ורגלים אפילו אצלה בריקת ואלא לומר

וכל

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones